

Възприемането от Кънев на дефиницията на Г. Олпорт, разбира се, си е негова лична авторска работа. Но тази дефиниция е провокативна поне с няколко неща, на две от които ще се спра конкретно.

Първо. Негативният етничен предразсъдък се редуцира до емоционално-оценъчен феномен, „снемаш“ във и чрез себе си някакъв когнитивен резултат или предположение. Но в пределите на психичните феномени, особено тези, които са свързани със социалната и психичната перцепция, това е общовалидно положение, а не „диференция специфика“. Макар че в случая не е ясно кое собствено е първото – дали когнитивната манипулация, над която се надгражда емоционално-ценностният конфигуративен изказ, или обратното – от афективно-оценъчните отношения се тръгва, минава се през тяхното рационализиране на нивото на „когнитивните лаборатории“, на „социализираната“ менталност и едва тогава се пуска „конвейърната продукция от второ поколение“ с щемпела на емоционално-оценъчна специфицирана и функционална определеност.

Второ. Предлаганата ни (и дискретно по същество рекламирана) дефиниция акцентира на обстоятелството, че **същественото е в конструирането на факта, което всъщност е фиктивно**. Тук отново изпадаме в трудно положение. Защото не е ясно дали при всички типологични групи етнични предразсъдъци е налице безусловно тази отчужденост, тази мистифицираност на връзката между фиктивността в семантиката на образа на предразсъдъка (изобщо и конкретно) и реално (хипотетично или обективно) съществуващите признаци в предмета на предразсъдъка. Нещо повече, не става ясно дали не са възможни предразсъдъци, при които фиктивното конструиране е редуцирано до минимум или отсъства изобщо. И ако такива съществуват, то кои и какви са те. И дали изобщо вече са именно предразсъдъци, а не нещо друго.

Следователно използваната методологическа база в конкретния случай е с много подвижна, нестабилна, „плаваща“, дори бих казал – „пропадаща пясъчна“ основа, от гледна точка на един задълбочен гносеологически, логически, а дори и практико-приложен анализ. Тоест необходим е един по-друг методологически ориентир, съобразно който да се изведе и обясни специфичната природа и функционалната определеност на предразсъдъка като такъв, а не